

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422010121
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8422010121.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2022, v trestnej veci obv. Z. F. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/25/2022 zo dňa 11. apríla 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok uznesením 2T/25/2022 zo dňa 11. apríla 2022 podľa § 241 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku s použitím § 216 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie obvineného Z. F., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX K. C., okres E., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- v období od 10.07.2021 do 31.12.2021, ako zamestnanec S. O., s.r.o. E., v pracovnom postavení vodič motorových vozidiel, z prevádzkových priestorov areálu uvedenej spoločnosti na ulici Kamenná baňa v E., okres E., ukradol pekárenské a mliekarenské výrobky rôznych druhov v celkovej hodnote najmenej 1.242,38 Eur, čím takto spôsobil škodu pre S. O., s.r.o. E., so sídlom E., ul. E. baňa č. XXXX, IČO: XX XXX XXX,

podmienečne zastavil.

Podľa § 216 ods. 2 Trestného poriadku bola určená skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátor, v ktorej po citácii ust. § 216 ods. 1 Tr. poriadku zastáva názor, že samosudca môže takto postupovať len v prípade, že boli v konkrétnej trestnej veci, voči konkrétnemu obvinenému, splnené všetky zákonom stanovené podmienky uvedené v § 216 ods. 1 písm. a/ až c/ Trestného poriadku, kde tieto podmienky musia byť splnené v čase rozhodovania súčasne (v prípade nesplnenia čo i len jednej z takto zákonom stanovených podmienok, nie je možné rozhodnúť o podmienečnom zastavení trestného stíhania v zmysle § 216 ods. 1 Trestného poriadku). V tomto konkrétnom prípade samosudca Okresného súdu Kežmarok postupom podľa § 241 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku s použitím § 216 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol o podmienečnom zastavení trestného stíhania obvineného Z. F. aj napriek tomu, že nebola splnená podmienka uvedená v § 216 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, z dôvodu absencie vyhlásenia obvineného Z. F., že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, z ktorého dôvodu ani nemohol skúmať či vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne. Samosudca Okresného súdu Kežmarok svoje rozhodnutie o podmienečnom zastavení trestného stíhania podľa § 241 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku s použitím § 216 ods. 1 Trestného poriadku obvineného Z. F. odôvodňuje tým, že v predmetnom konaní ide o prečin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky a

obvinený dal k takémuto postupu súhlas (splnenie podmienky podľa § 216 ods. 1 Trestného poriadku), škoda, ktorá bola činom spôsobená, bola v plnej výške nahradená (splnenie podmienky podľa § 216 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), v osobe obvineného Z. F. ide o osobu doposiaľ netrestanú, pri existencii len jedného priestupku na úseku dopravy, pri neexistencii negatívnych zistení z miesta trvalého bydliska (možnosť považovať za splnenie podmienky podľa § 216 ods. 1 písm. d Trestného poriadku), avšak jednoznačne absentuje splnenie zákonnej podmienky podľa § 216 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, keďže obvineného Z. F., aj napriek úplnému poučeniu obvineného vo vzťahu k možnému postupu podľa § 216 ods. 1 Trestného poriadku, takéto vyhlásenie pri svojom výsluchu nepredniesol, pričom takéto vyhlásenie v zmysle § 216 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku nie je možné nahradiť jeho priznaním sa k spáchaniu trestného činu, kde takéto priznanie v tomto konkrétnom prípade môže mať len charakter poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Prešove, na základe takto podanej a odôvodnenej sťažnosti, v zmysle § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie samosudcu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/25/2022 zo dňa 11.04.2022 o podmiennečnom zastavení trestného stíhania obvineného Z. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a samosudcovi Okresného súdu Kežmarok uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti okresného prokurátora podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

V odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd poukázal na to, že obvinený Z. F. dal súhlas k podmiennečnému zastaveniu trestného stíhania pri svojom výsluchu dňa 09.02.2022. Zároveň sa priznal k spáchaniu predmetného skutku a uviedol, že spáchanie skutku ľutuje. Škoda spôsobená obvineným Z. F. bola ním v plnej výške nahradená, čo potvrdila svedkyňa Z. M. pri svojom výsluchu dňa 08.03.2022, pričom táto skutočnosť vyplýva rovnako z potvrdenia poškodeného - S. O., spol. s.r.o. zo dňa 11.03.2022. Zo správ a charakteristik k osobe obvineného súd prvého stupňa zistil, že tento je ženatý, otcom jedného dieťaťa. Podľa vyjadrenia MsP v Spišskej Belej nebol riešený v priestupkovom konaní. Je zamestnaný u poškodeného - S. O., spol. s.r.o. na pozícii vodič. Podľa odpisu registra trestov obvinený nebol doposiaľ súdne trestaný. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obvinený sa doposiaľ dopustil jedného, druhovo odlišného priestupku, a to dňa 18.12.2019 na úseku dopravy, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20,- Eur. Vzhľadom na to, že obvinený Z. F. doposiaľ viedol riadny život, nebol súdne trestaný, z miesta bydliska je hodnotený kladne, súhlasil s podmiennečným zastavením trestného stíhania, vyhlásil, že spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, jeho spáchanie oľutoval a spôsobenú škodu v plnom rozsahu nahradil, bol okresný súd toho názoru, že sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky, a že je možné trestné stíhanie obvineného podmiennečne zastaviť.

Súd prvého stupňa zároveň určil skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov, teda nad spodnou hranicou zákonom ustanovenej sadzby, pretože bol toho názoru, že takáto skúšobná doba, v priebehu ktorej má obvinený viesť riadny život a nedopúšťať sa protiprávneho konania, je primeraná a dostatočne preukáže, či podmiennečné zastavenie trestného stíhania v jeho prípade splní zákonom predpokladaný účel. Počas určenej skúšobnej doby je obvinený povinný viesť riadny život, v opačnom prípade prvostupňový súd, a to i počas plynutia skúšobnej doby rozhodne, že sa v trestnom stíhaní bude pokračovať.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu bolo v súlade so zákonom.

Podmienky pre podmiennečné zastavenie trestného stíhania upravuje ustanovenie § 216 ods. 1 Tr. por. , podľa ktorého v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného po vznesení obvinenia do podania obžaloby na návrh policajta alebo aj bez návrhu podmiennečne zastaviť trestné stíhanie, ak

a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne,

b) nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu, a

c) vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

Zákonné podmienky pre rozhodnutie okresného súdu o podmiennečnom zastavení trestného stíhania obv. Z. F. boli aj podľa názoru sťažnostného súdu splnené. Tak ako to konštatuje okresný súd v dôvodoch napadnutého uznesenia, obžaloba na tohto obvineného bola podaná pre taký trestný čin, za ktorý Trestný zákon ustanovuje hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody až na dva roky a obv. Z. F. súhlasil s podmiennečným zastavením trestného stíhania, preto bol splnený základný predpoklad pre postup podľa ustanovenia § 216 ods. 1 Tr. poriadku.

Z obsahu spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/205/2022 tiež vyplýva, že skutočnosti uvádzané v odôvodnení napadnutého rozhodnutia týkajúce priznania sa obvineného, že spáchal skutok, za ktorý je trestne stíhaný, úhrady škody za odcudzený tovar S. O. s.r.o., a neuplatnenia si nároku o náhradu škody poškodeným, sú obsahom listinných dôkazov z prípravného konania. V dôsledku toho možno konštatovať, že boli splnené ďalšie zákonné podmienky pre postup prvostupňového súdu uvedené v § 216 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. poriadku.

Sťažovateľ napádal nezákonnosť rozhodnutia pre nespĺnenie podmienky uvedenej v § 216 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, a to z dôvodu absencie vyhlásenia obvineného Z. F., že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný. K uvedenému je ale potrebné poukázať nato, ako to správne vyhodnotil aj okresný súd, že obvinený sa v prípravnom konaní pri svojom výsluchu konanom dňa 09.02.2022 v plnej miere priznal ku skutku kladenému za vinu, teda že zobral pečivo a zároveň uznal škodu, ktorá vznikla tým, že odcudzil aj syry a bryndzu, čo mu je ľúto a teraz robí čestne a poctivo. Súčasne súhlasil s postupom podľa § 216 ods. 1 Tr. poriadku a dal naň aj výslovný súhlas. Z takto uvedeného aj krajskému súdu vyplynulo, v kontexte aj ďalších listinných dôkazov (najmä protokolov o škode a uznania záväzkov na náhradu škody učených obvineným, výsluchov poškodeného a svedkyni Z. M.), že niet pochyb o tom, že obvinený sa ku skutku priznal, čo možno bez rozumných pochybností považovať a za súčasného logického výkladu interpretovať aj za vyhlásenie obvineného, že spáchal skutok, pre ktorý je stíhaný tak, ako je to požadované v § 216 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku a že to obvinený urobil slobodne (nebol na to nahováraný alebo akokoľvek ovplyvňovaný), vážne a zrozumiteľne. Podľa názoru druhostupňového súdu, ak by sa konajúce súdy stotožnili so sťažnostnou námietkou prokurátora, išlo by z ich strany o právny formalizmus a to len na základe sťažovateľom vnášaných prehnaných nárokov na formuláciu procesných úkonov zo strany subjektov trestného konania, čo nemožno z ústavnoprávneho hľadiska akceptovať; platí prioritá skutočnej vôle nad jej formálnym prejavom. Všeobecné súdy sú pri použití zákonom ustanovených pravidiel povinné tieto pravidlá interpretovať a aplikovať tak, aby dodržali maximum práva na spravodlivý proces vymedzený ústavou a dohovorom; musia teda prihliadať na to, že účastník konania konkrétnym podaním/vyjadrením sleduje ochranu svojich subjektívnych práv, a nezabúdať, že základné práva nevytvárajú len rámec normatívneho obsahu podústavného práva, ale aj (a najmä) rámec jeho interpretácie a aplikácie.

Po vyhodnotení tejto sťažnostnej námietky ako neopodstatnenej bol následne vyvodený záver aj o tom, že doterajší spôsob života obvineného a hodnotenie jeho osoby, ktoré je priaznivé z miesta trvalého bydliska, umožňuje spolu so zistenými okolnosťami prípadu považovať podmiennečné zastavenie trestného stíhania v prejednávacom prípade za dostačujúce.

Krajský súd po oboznámení sa so spisom nadobudol presvedčenie, že už samotná hrozba prípadným pokračovaním v trestnom stíhaní, ak obvinený nedodrží podmienky vyžadujúce sa od páchatel'a pri podmiennečnom zastavení trestného stíhania, bude postačovať k tomu, aby sa v budúcnosti obdobnej trestnej činnosti nedopustil. Aj takýmto spôsobom môže byť dosiahnutá náprava páchatel'a, ale aj splnený účel individuálnej a generálnej prevencie. Podľa názoru sťažnostného súdu sa v danom prípade takýmto rozhodnutím dosiahlo aj morálneho zadost'uchinenia spoločnosti, akým priznanie viny zo strany páchatel'a určite je a nie je nevyhnutné, aby spoločnosť zotrvala ešte aj na prísnom potrestaní páchatel'a.

Prieskumu bolo podrobené aj rozhodnutie o určení skúšobnej doby. So zreteľom na doterajší spôsob života obv. Z. F. ako aj ostatných podmienok skúšobnú dobu stanovenú na 18 mesiacov je možné považovať za primeranú.

Záverom krajský súd dodáva, že ide len o rozhodnutie dočasnej povahy, ktorým sa trestné stíhanie definitívne nekončí a obvinený spôsobom svojho života v priebehu skúšobnej doby preukáže, či takéto rozhodnutie bolo dostatočné na dosiahnutie jeho nápravy.

S poukázaním na vyššie uvedené závery sťažnostný súd považoval napadnuté uznesenie za vecne správne a zákonné. Riadny opravný prostriedok okresného prokurátora preto vyhodnotil ako nedôvodný a postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku tento zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.